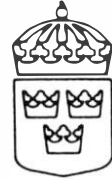

Motion till riksdagen

1988/89:U556

av Per Gahrton och Anna Horn af Rantzien (båda mp)

Miljösamarbete med Estland

Mot.
1988/89
U556–559

En – om än långtifrån den enda – av drivkrafterna bakom den starka frihetsrörelsen i Estland är miljöförstöringen. Ett exempel är utsläppen från pappersfabriken i Tallin, Eesti Fosforiit, som släpper ut 300 ton skadliga ämnen och 6,2 milj m³ orenat avloppsvatten årligen. Från ett företag i Kohtla-Järve spolas årligen ut 13 milj m³ orenat avloppsvatten; dessutom går 2,5 milj ton skadliga kemiska ämnen ut i luft och hav.

Visserligen neutraliserar Estlands kalkhaltiga jordar en del av den försurande effekten av utsläppen. Samtidigt tränger avloppsvatten och luftföroreningar lätt ner i grundvattnet, vilket menligt påverkar dricksvattnet.

90 procent av alla företag i landet styrs från centralt håll i Moskva, vilket alltså bidragit till självständighetssträvandena. Man vill få kontroll över sin egen livsmiljö. Men Estlands (och andra baltiska staters) miljö är inte bara ett problem för den inhemska befolkningen. Estlands miljöproblem påverkar också Sverige. Miljöministern har i riksdagen konstaterat, att en eventuell fosforitbrytning i Estland skulle vara oförenlig med Helsingforskonventionen, som Sovjetunionen undertecknat. Det är bra att miljöministern påminner om Helsingforskonventionen. Men samarbete mellan grannländer bör inte enbart ske genom "piska", utan också med "morot". Sverige är materiellt rikare och teknologiskt mer utvecklat än Estland. Vi bör kunna samverka positivt kring miljöproblemen. Det har från regeringshåll sagts, att officiellt samarbete med Estland måste gå via Moskva. Det kan vara lättare att påbörja samarbete kring miljöproblem direkt med Estland.

Hemställan

att riksdagen begär att regeringen undersöker möjligheterna för ett närmare samarbete kring miljöfrågor direkt med Estland.

Stockholm 25 januari 1989

Per Gahrton (mp)

Anna Horn af Rantzien (mp)